

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Conte estrambòtic a les fosques

La història. En algun lloc USA, ara. Kit, noieta amb problemes i que enyora el pare mort, és internada a la tètrica institució Blackwood, on amb altres quatre noies rebotades, són ensinistrades per treure el millor d'elles.

Les formes. Rodrigo Cortés (Ourense, 1973) forma part del grup de directors espanyols camuflats de ianquis internacionals (Amenábar, Bayona, Coixet).

Roden en anglès amb coneguts intèrprets anglosaxons o nord-americans per allò de la penetració taquillera. Els equips tècnics són autòctons i així les produccions poden aspirar als Goyas i Gaudís. El gallec Rodrigo Cortés és un tio espavilat capaç de fra-

ses com 'El cine es interceptar sombras a tiempo'. Ho va quadrar amb 'Buried' (2010) on un paio tancat dins un taüt i sense més llum que el mòbil o encenedor, buscava la sortida. Ara Cortés reincideix amb 'Blackwood' ('Down a Dark Hall', Sota un passadís fosc) tot visualitzant, és un dir, l'adaptació filmica de la novel·la homònima de Lois Duncan. Barreja de melodrama familiar, thriller empresarial i conte gòtic hiper-farcit de fantasmes a les palpenques per passadissos gola de llop, ensurts a dojo, regats amb plu-

ja negra i socarrimats de flames infernals. La bona gent de la crítica ha saludat aquesta casola de tros hispano-americana, com d'un singular debat sobre la creació artística i la salut mental. Vaja, que per ser un geni cal ser un boig. Els més aplicats han vist una jòguina 'teen' un pèl perversa: la malèfica Madame Duret (una Uma Thurman de sainet grotesc) cau derrotada per la iniciativa d'una noieta caracterial (la histèrica AnnaSophia Robb). O allò de l'enfrontament generacional amb tocs 'low-cost' de Polanski-Argento-Kubrick. Va de retro. En els crèdits finals he llegit que el lleidatà Àlex Villagrasa ha estat el mag info(r)màtic que ha digitalitzat els efec-

tes especials d'aquest estrambòtic conte a les fosques. Unes birres.

El fons. El vuit deixat pel pare absent només s'omple amb rebequeries.

La imatge. Kit tocant el piano mentre la gran sala es envaïda per una processó de fantasmes.

La frase. 'Nadie volverá a reirse de vosotras', pontifica Madame Duret. Paradoxal contradicció: qui se'n riu de tu és qui et diu això.

La recomanació. Per a les adolescents que s'han oblidat les lentilles.

BlackWood**Director:****Rodrigo Cortés.****Intèrprets:****AnnaSophia****Robb, Uma****Thurman, Noah****Silver, Victoria****Moroles,****Rebecca Front.****EUA-Espanya,****2018. 96'. JCA****Alpicat.**